

Za památnou Mlynářovou lípou do Dolní Lukavice

NA KOLE ZA POZNÁNÍM

Start: Plzeň hl.n.
Cíl: Dobřany
Délka: 40 km
Náročnost: lehká
Vhodné kolo: trekové, horské

Stromy jsou živými svědky života i událostí našich měst i obcí. My se za jedním takovým stromem vydáme. Výlet to bude tentokrát nenáročný, protože velkou část cesty pojedeme podél řeky Úhlavy v údolí, kde se cesta jen občas zhoupne nahoru. Přestože údolím vede silnice, my využijeme značených i neznačených lesních a polních cest. Trasu začneme v Plzni u hlavního nádraží ČD a dojedeme po ní až do Dobřan, odkud se zpět do Plzně dá dojet vlakem.

Od hlavního nádraží sjedeme na cyklostezku k řece a té se budeme držet až do Hradiště. Tam přejedeme přes mlýnský náhon a Lemovu lávku a pokračujeme po polní cestě do Radobyčic, kde se napojíme na trasu 2125 do Útusic. Kruhovou křižovatku před Štěnovicemi projedeme rovně. Těsně za zatáčkou se napojíme na červenou turistickou značku, která nás dovede na cestu podél řeky. Ještě před tím se vyplatí popojet pár desítek metrů k mostu přes Úhlavu a z něj si prohlédnout štěnovický zámek. Právě z mostu je na něj nejhezčí pohled. Zámek je v soukromých rukách, takže se do něj lze podívat jen při akcích, jako jsou svatby či jiné významné události. Od vstupních vrat uvidíte na podstavcích tři barokní sochy z let 1723-25: sv. Florian (patron hasičů), sv. Josef a sv. Ivo Bretonský (patron právníků).

Cesta po červené turistické značce proti proudu Úhlavy je klidná a jen zřídkakdy tu potkáte auto. V Čížicích se opět vrátíme na silnici, protože červená značka vede do Předenic i po cestách, které už pro cyklisty nejsou tak dobře sjízdné. Ze silnice podél Úhlavy do Lišic odbočíme na polní cestu vlevo pár set metrů za odbočkou na most do Snopoušův. Budeme projíždět po polní cestě blíže řece místy, kde je mnoho chat. V údolí Úhlavy je totiž spolu s oblastí kolem přehrady Hracholusky na Plzeňsku nejvíce chat a chatařů.

KOSTEL v Dolní Lukavici.

Foto: Radka Žáková

V ÚDOLÍ řeky Úhlavy nás nečekají žádná náročná stoupání.

Foto: Radka Žáková

Mlynářova lípa

Lípa jako náš národní strom je a byla vysazována při významných událostech a také na důležitých místech. Podobně jako hraniční kameny byly i stromy vysazovány jako mezničky mezi pozemky různých majitelů. Těžko říci, zda to tak bylo i v případě Mlynářovy lípy v Dolní Lukavici. Starý strom u vodního náhonu před mlýnem (nyní čp. 69) roste u bývalé obecní cesty do mlýna. Většina dostupných zdrojů uvádí, že v roce 1799 byla tato lípa tehdejšímlukavickýmmlýnářemPavlíkem zachráněna před pokácením, přestože byl strom ve velmi špatném stavu. Měl ztrouchnivělý kmen a duté a polámané větve. Zda tomu tak opravdu bylo, se jen těžko dovíme. Událost není doložena zápisem v historických písemnostech a navíc mlýnář pozemky na této straně ve zmiňované době vůbec nevlastnil. Strom se očividně vzpamatoval, i když se podobného stavu dočkal opět asi před deseti lety. Byl ale odborně ošetřen a jeho koruna se rok od roku zakulacuje do srdčitého tvaru typického pro lípy. S kmenem, který má obvod přes šest metrů, patří k úctyhodným exemplářům svého druhu na Plzeňsku. Pokud se chcete pokochat pohledem na tento památný strom, prohlédněte si jej v létě, pokud vás zajímá, co zažil, navštivte jej, až listí opadá. Větev po větvi si tak „přečtete“ jeho příběh... Mlynářova lípa je chráněna od roku 1976 pro svůj vzrůst.

Foto: František Turek

V Lišicích vyjedeme u rybníčku, který hlídá vodník, a pak se dáme vlevo cestou mezi domy k lávkám přes náhon a řeku. Po levé straně uvidíme u cesty slepé rameno řeky Úhlavy, kde v létě kvetou ve vodě žluté stulíky a při břeh

hu žluté kosatce. Za lávkami je pěkná šterková cesta, která nás dovede až k mlýnu v Dolní Lukavici. Ještě před tím ale můžeme navštívit přírodní rezervaci Zlín – kopec tvaru bochníku chleba, který býval dříve bažantnicí. Nyní tam roste druhově pestrý les, teď již skoro prales, a v něm hlavně na jaře kvete mnoho zajímavých rostlin – od jaterníků až po náprstníky. Na přelomu jara a léta tu lze spatřit třeba naši nejkrásnější planou růži – růži galskou. Jediná přístupová cesta vede právě z pravého břehu Úhlavy. Po šterkové cestě od lávky se pohodlně dostaneme až k mlýnu a pile v Dolní Lukavici. Abychom viděli Mlynářovu lípu, musíme odbočit doprava a po silnici přejet náhon. Teprve za ním je přístupová cesta ke mlýnu. Malá infotabule, kde se dovíte

ZVĚDAVÍ TURISTÉ si prohlížejí výmalbu zámku v Dolní Lukavici.

Foto: Radka Žáková

Užitečné informace:

Občerstvení na trase: Čížice, Předenice, Dobřany
Cykloservisy na trase: Cykloservisy jsou pouze v Plzni a v Dobřanech
Odkazy: www.dolni-lukavice.cz, www.dobransy.cz
www.plzenskonakole.cz/cz/zajimava-mista-106
<http://www.dolni-lukavice.cz/turistika/zajimava-mista/>
Trasa: <http://www.cykloserver.cz/f/26b6191814/>

SLEPÉ RAMENO řeky Úhlavy u Lišic.

Foto: Radka Žáková

v soukromých rukách, a tak si můžete zatím prohlédnout jen park případně po očku nahlédnout oknem na výmalbu freskami Julia Luxe na stěnách. Za zastávku stojí i kostel sv. Petra a Pavla na návsi, kolem nějž je několik významných stromů, před ním pak socha sv. Jana Nepomuckého.

Cestou z Dolní Lukavice

PLAZIVÁ růže galská.

Foto: Radka Žáková

CESTA mezi Lišicemi a Dolní Lukavicí vede přes řeku a náhon po lávkách.

Foto: Radka Žáková

PODROBNÉ VEDENÍ linie trasy na mapě najdete na: <http://www.cykloserver.cz/f/26b6191814/>

potkáme ještě několik drobných kamenných památek při silnici, které obec postupně opravila. Do Dnešic pak vede cesta po silnici, jen při přejíždění té mezi Plzní a Přestice-mi dávejte dobrý pozor. V Dnešicích u kostela (dobře si prohlédněte jeho půvabnou korouhvičku, která se krásně blýská při západu slunce) se dáme doprava. Po zdolání malého kopečku si za zatáčkou můžeme po levé straně na jedné zahradě všimnout nákladních vozíků, které se dříve používaly v lomech při těžbě kaolinu. Ostatně velký kaolinový důl je nedaleko a právě se rozšiřuje.

Chlumčanskou keramičku budeme objíždět, zkratka kolem dělnických domů a skladu kaolinu je totiž oficiálně neprůjezdná. I při cestě kolem keramičky ale uvidíme krásně rekonstruovanou vodárenskou věž. Tu druhou uvidíme na kraji Dobřan, než budeme míjet areál psychiatrické léčebny. Cesta se tu mírně svažuje, a tak kolo jede vlastně samo. Ale pozor – u hřiště zpomalte. Zastávka na vyhlášenou zmrzlinu rozhodně stojí za to. Pokud dáváte přednost sladkému, může být právě zmrzlina odměnou za zdolání téměř 40 kilometrů. Pro ty, co dají přednost pivu, to bude spíš kvasicové na náměstí. S dětmi ale můžete ochutnat také borůvkové koláče z cukrárny nedaleko jedinečného kostela sv. Víta, kruhové stavby, která nemá široko daleko obdoby. Vstup či prohlídku si můžete domluvit v přílehlém infocentru. Ti, co se vrací do Plzně, mohou sednout i s kolem na vlak, případně na kole po cyklotrase č. 3 dojet silou vlastního šlapání do pedálů.

Přístě:

Za památkami na hoře Velízi

Trasu připravila **Radka Žáková**, plzeňská cykloprůvodkyně a editorka portálu plzenskonakole.cz

plzenskonakole.cz